

2. For Danmark er denne Skaal udbragt!
 Kom kun, I Fjender, nære, fjerne!
 Sønnerne kan og Moderen værne —
 kling, klang! —
 mod Trolddom og Foragt.

3. For Norden er denne Skaal udbragt!
 Det bliver eet, som eet skal være;
 Baandetskal strammes uden at snære —
 kling, klang! —
 thi Blodets Røst er vakt.

4. For Kvinden er denne Skaal udbragt!
 Herligst er Kamp og sødest Sejer,
 naar i de skønnes Skare man ejer —
 kling, klang! —
 en allieret Magt.

5. Studenten vor sidste Skaal er bragt!
 Kraften han faar, som er ham nødig,
 til af Filisterkampen han mødig —
 kling, klang! —
 i Graven bliver lagt!

C. Hostrup.

78. Fra fjerne Lande.

H. Rung.

Andante moderato.

mf 1. Fra fjer-ne Lan-de kom hun, Dronning Dagmar. *pp* *Fine.*

p Hun var saa ung, saa favr og fin, *mf* tal-te til hver Mand mildt, med *p*

mf Rid - der og med Bon - de, til rin - ge - ste Gan - ger - pilt!

2. Saa vandt de op de Silkesøj
 højt i den gyldne Raa;
 saa fik de Bør saa blide
 og lode til Danmark staa!

3. Og Kongen hende gik igen,
 der hun i Land blev sat,
 og Bonden stod paa Strande
 og viftede med sin Hat.
 Fra fjerne Lande kom hun,
 Dronning Dagmar.
 H. Hertz.